

har; thi den følger ikke alene Overfladen, men trænger bestandig dybere og dybere ned, saa at det ansees uoverkommeligt at slukke en Mosebrand. Dette troer jeg maa blive iginefaldende derved, at naar en Mose skal afbrændes, lader man den vedblive at brænde, fordi Erfaringen har vist, at man ikke kan slukke Ilden. Vi see ogsaa, at Ilden undertiden kan holde sig i en Mose Vinteren over fra det ene Aar til det andet. Saafernt disse Bestemmelser blive staaende i Loven, forekommer det mig, at der heri ligger et fuldkomment Forbud imod al Mosekultur i Heber; i alt Fald naar Tiden er om en større Deel af en Mose. Kultur. Denne Bestemmelse er ogsaa overflødig, naar vi see hen til de øvrige Bestemmelser i Loven. Loven indeholder nemlig Alt, hvad der kan forlanges med Hensyn til Betryggelse mod Brandfare. Den siger nemlig, at den, der vil afbrænde, skal være ansvarlig for Følgerne, skal anvende den tilbørlige Forsigtighed, og skal anmeldte det til Naboerne flere Dage iforveien; tillige skal Vedkommende underkaste sig Brandfogdens eller Branddirecteurs nærmere Bestemmelser. Under disse Bestemmelser i Loven indbefattes naturligviis ogsaa, at der skal anvendes Sand eller Vand, hvor de ere tilstede. Følgelig er det af denne Grund tillige overflødig, at de ovenfor nævnte Linier staae i Loven. Det er saaledes min Overbeviisning, at isald det Endringsforslag, som jeg har stillet, ikke gaaer igjennem, vil det være en saa væsentlig Hindring for al Mosekultur i Heberne, at man i Reglen kan ansee den for undertrykket. Der staaer i den 26de Paragraphs 1ste Afsnit en Bestemmelse om, at fra 1ste Juli til 15de September maa der ikke foretages nogen Afbrænding af Moser. Havde jeg lagt Mærke til denne Bestemmelse, vilde jeg ogsaa med Hensyn til den have stillet et Endringsforslag; thi den Tid, inden hvilken Mosen skal kunne afbrændes, vil være altfor kort. Moserne bevare om Foraaret meget længere end anden Jord Frost og Kulde i sig, saa at der ofte findes en betydelig Mængde Vis i dem, medens man kan pløje og saae paa Ugerjord. Heraf følger, at de beholde Vinterfugtigheden langt længere end anden Jord, og at de først langt senere paa Foraaret end Ungerheberne ere

istand til at kunne tændes. Der kan i Reglen ikke tænkes paa at afbrænde Moser førend midt i Juni Maaned, altsaa i Løbet af nogle faa Uger skulde Moserne være brændte ifølge denne Lov. Den her nævnte Tid er meget for kort, thi der udfordres, som jeg har bemærket, Uger, ja Maaneder, for at en Mose kan afbrændes, fordi Afbrændingen foregaaer saa langsomt. Dette Punkt har jeg berørt her, fordi det maaskee kunde give Anledning til, at Andre, som kjende til Sagen, vilde yttre sig og være villige til at stille Endringsforslag. Jeg anseer det nemlig for nødvendigt, at der ogsaa med Hensyn til dette Punkt kunde see nogen Forandring.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler nys yttrede, at bemærke, at Udvalget ikke er gaaet ind paa de af det ærede Medlem under Nr. 56 og 57 stillede Endringsforslag, mindre fordi det nægter, at der er en Deel, der taler for disse Endringsforslag, end af Frygt for, at det ikke gik an aldeles at bortkaste Bestemmelsen om, at Vedkommende skal søge at indrette det saaledes, at han til enhver Tid, saa vidt som muligt, kan være Herre over Ilden, skjøndt det ogsaa er vist, at Bestemmelse i saa Henseende aldrig kan være aldeles betryggende, da der kan gives Tilfælde, hvor det trods den allerførste Forsigtighed i et givet Tilfælde dog ikke er muligt at blive virkelig Herre over Ilden; Forfristen i saa Henseende har desuagtet Betydning og betragtes af Udvalget som hensigtsmæssig. Noget, som ogsaa bestandig under Forhandlingerne paa Rigsdagen af lignende Lov er fastholdt. Jeg tvivler iøvrigt ikke om, at Udvalget vil tage under nærmere Overveelse mellem denne og næste Behandling, hvorvidt man uden aldeles at bortkaste den paagældende Bestemmelse kunde indpaa den Tanke, der ligger til Grund for det af den ærede Landssthingsmand stillede Forslag. Vanskeligheden angaaer jo i særdeleshed Moserne, og der kunde jo være Spørgsmaal om en noget forskjellig Udtrykksmaade med Hensyn til disse. Naar den ærede Landssthingsmand har gjort Indvending imod Udvalgets Forslag til en ny Paragraph 26, for-